

'Gouden Bruin' maakt Heerenveens verleden weer actueel

Geïnspireerd door de diaserie over turfwinning in het museum, maakte Aimée Terburg een schilderij dat hier naadloos op aansluit. Ook past het doek volledig binnen haar thematiek.

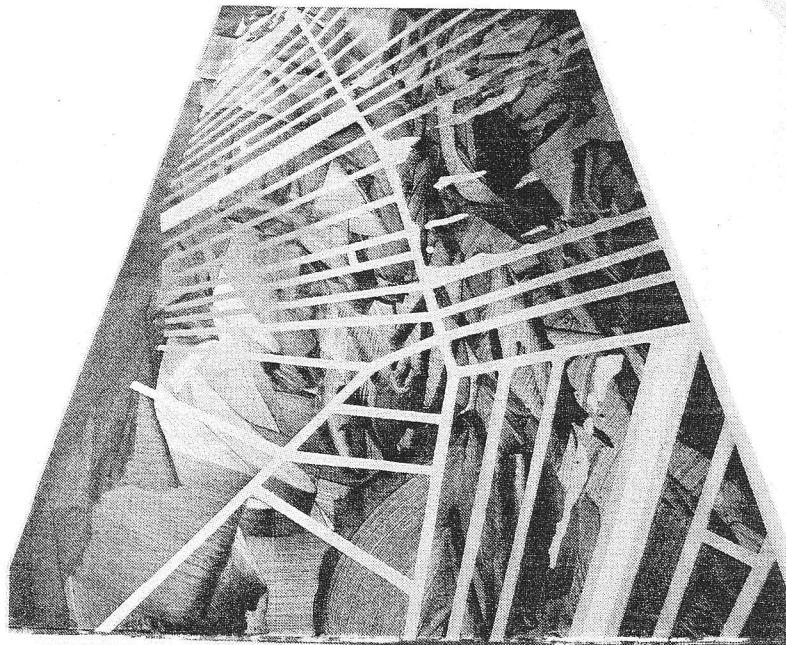
Beeldende kunst

© Marije Kooman

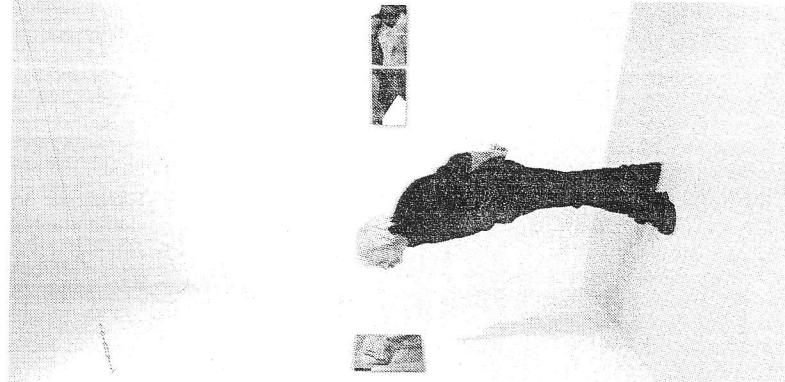
Er gaat iets warms en geborgens van dat bruin uit. Het landschap dat je met een beetje goede wil kunt zien, zou ook opgevat kunnen worden als een tekening in de aarde. De brede kwastrakken doen ook regelmatig denken aan houtnerven, houtkruiken of gebeitst hout. Een aantal doeken wordt vergezeld door plateaus van witte tegeltjes. Een beetje vergoedt in combinatie met de rest van de getoonde werken, maar het komt wel ergens vandaan.

Terburg combineert herinneringen aan landschappen en de locaties van waaruit ze die heeft gezien op deze manier met elkaar. Daarbij staan de tegels natuurlijk weer uitgebakken aarde, op een geondende manier gerangschikt. Vergelijkbaar met ons Nederlandse landschap dat wel uit natuurlijke elementen bestaat, maar in een keurlijf van dijken en polders is gevast. Wij Nederlanders leven letterlijk in een zelf gecreëerde ruimte en in het werk van Terburg komt dat element tot uiting.

Het gegeven van de turfafgravingen bij Heerenveen sluit hier goed bij aan. Het turfsteek in deze contredien heeft diepe en onnatuurlijke sporen achtergelaten in het landschap. Het gebied dat voorheen van weinig waarde was en waar weinig mensen en ordening.

Schilferij van Aimée Terburg op de expositie *Gouden Bruin*. Foto: Frans Andringa
Er gaat iets Warms en reborgens uit van het bruin door Aimée Terburg

omgevingen ten dienste van de mens is tot het absurd aan toe aan de orde van de dag. Zo zelfs dat leefgemeenschappen er weer door worden bedreigd, in plaats van dat ze eruit ontstaan. Het Museum Willem van Haren kan deze actualiteit die ook dankzij de Kunstruimte naar voren wordt gebracht heel goed gebruiken.

Museum Willem van Haren in Heerenveen, tot en met 11 december
Foto: Frans Andringa

woonden kreeg door de behoefte en handel in turf een compleet ander aanzien. De turf betekende voor veel mensen een broodwinning, het bruisse goud. Het betekende het ontstaan van een leefgemeenschap maar het betekende ook zwaar werk en gevaar door het ontwrichten van een ecologisch systeem.

Een verdienste van Terburg is dat zij een verbinding weet te leggen tussen dat verleden en het hier en nu. Het veranderen van natuurlijke leef-